

[Helge Madsen.]

forskul på flertallets indstilling om at give øget adgang for højesteret til at afvise og det ærede medlems forslag om en lempet prøve. Vi fik endda i dag at høre af det ærede medlem, at den form, man nu havde valgt, hvorefter højesteret efter en hvilken som helst sag skal kunne afvise en advokat, forekom det ærede medlem skarpere end den nuværende, og så synes jeg, at forskellen bliver endnu mindre. Det, som den enkeltadvokat må strenge sig an for under de nye vilkår, er jo at vise sin dygtighed, hver gang han procederer for højesteret. Jeg kan ikke se, at det kan være nogen svækkelse af retsvæsenet. Jeg beklager, at disse mindretalsændringsforslag er stillet, og anbefaler at stemme imod dem.

De øvrige ændringsforslag er jeg jo medforslagsstiller til, og jeg kan anbefale at stemme for dem.

I spørgsmålet om voteringen er jeg vel den, der er kommet længst væk fra det, jeg nævnte ved første behandling, hvor jeg ønskede voteringen flyttet til en anden side, end resultatet blev, således at der var blevet offentlig, mundtlig votering. Men under hensyn til vigtigheden af, at lovbestemmelser om landets højeste ret samler det størst mulige flertal, går vi altså fuldt ind for flertallets ændringsforslag.

Aksel Larsen: Hvad angår de områder, hvor der af udvalgets flertal, tiltrådt af justitsministeren, er foreslået realitetsændringer i lovforslaget, ligger det således, at mit parti helst havde set den oprindelige justitsministerielle affattelse, men de ændringer, det drejer sig om, er ikke så væsentlige, at de kan gøre os betænkelige, og vi kan derfor tilslutte os dem.

Det er vist kun nødvendigt for mig, at sige et par ord om et eneste af disse ændringsforslag. Det er ændringsforslag nr. 16, som bl. a. siger:

„En advokats møderet for højesteret bortfalder, dersom højesteret skønner, at vedkommende har vist sig uegnet til at procedere for højesteret, men kan dog generhverves ved rettens beslutning derom.“

Ændringen består i, at ordene: „efter gentagen procedure eller på anden måde“ udelades. Det vil altså sige, at efter kun

at have procederet én gang for højesteret kan en sagfører — ja, nu skal man jo sige advokat — blive frataget sin møderet for højesteret. Det er naturligvis at give højesteret en noget større bemyndigelse end tilsigtet, i hvert fald efter den højtærede justitsministers forslag, men jeg kan ikke se andet end, at også ved den formulering, der her foreslås, er der sket et betydeligt fremskridt i forhold til nu. Man har anerkendt det princip, at sagførere ikke skal opdeles i sagførere, landsretssagførere og højesteretssagførere, og så er vi ikke betænkelige ved at tiltræde ændringsforslaget.

Vi kan ikke tilslutte os de synspunkter, der er fremsat af mindretallet, det ærede medlem hr. Poul Møller, og vi har ærlig talt lidt svært ved at forstå den fanatisme, hvormed han kæmper for at få opretholdt højesteretssagførerprøven. Det er en fanatisme, som måske i andre sager ville være velanbragt, men som i hvert fald i denne sag er formålsløs, idet man vel må håbe, at lovforslaget vil få nogenlunde den skikkelse, som er antydnet gennem de ændringsforslag, der foreligger fra flertallet, sammenholdt med justitsministerens oprindelige lovforslag.

Det er for så vidt, hvad jeg har at sige. Jeg vil dog samtidig komme med en bemærkning om udtrykket advokat. Vi vil ikke stemme imod, at man nu skal kalde sagførere for advokater; på den anden side ved vi ikke, om det egentlig er hensigtsmæssigt. I noget ældre tid kaldte man sagførere for prokuratorer. Så gik der inflation i det, således at prokurator betød en mere eller mindre berygtet person; det var en kedelig betegnelse, og for at klare det gav man de pågældende navnet sagfører. Det er et meget godt navn, en vældig god betegnelse, der virkelig dækker deres virksomhed, og det er et dansk ord. Nu er der også gået inflation i det, idet sagførere er nogle personer, man egentlig skal være varsom med at omgås, og derfor skal de hedde advokater. Det kan være, at der er andre grunde til, at de skal hedde advokater. Det kan være, fordi de, der engang har haft håb om, at kunne kalde sig højesteretssagførere, skal have en titel, der klinger bedre end sagfører, og det skal være dem vel undt. Jeg vil blot sige, at om nogle år vil udtrykket advokat sikkert ikke lyde spor